

บางสิ่งบางอย่าง...เกี่ยวกับภาพเปลือย

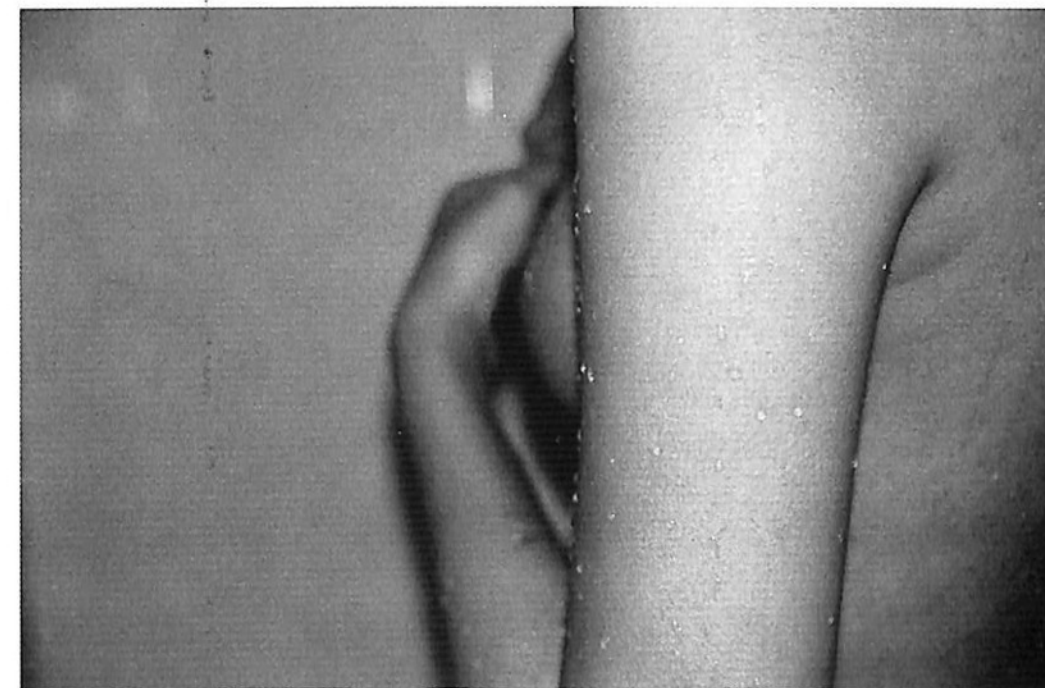
Rama IX Art Museum Foundation

SOMETHING ABOUT

NUDE

B-CAT-1-0086-2001
GRO-0095-02-2001

บางสิ่งบางอย่าง...เกี่ยวกับภาพเปลือย

Rama IX Art Museum Foundation

NUDE

SOMETHING ABOUT

ณ หอศิลป์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพมหานคร
2-28 กุมภาพันธ์ 2544

at the National Gallery, Chao-Fa Road, Bangkok
2-28 February 2001

บางสิ่งบางอย่าง...เกี่ยวกับภาพเปลือย

ในช่วงเวลาอันยาวนานของโลก พืชและสัตว์ได้ถือกำเนิดขึ้นมามากมาย บางอย่างได้สูญพันธุ์ไปแล้ว แต่บางสิ่งยังคงอยู่ด้วยโครงสร้างของวิวัฒนาการ โดยอาศัยการสืบพันธุ์เป็นสื่อที่จะเชื่อมโยงเวลาอันจำกัดที่แสนสั้นนี้ให้สืบทอดยาวนานออกไป

ธรรมชาติได้เคลือบสายสัมพันธ์ของการสืบพันธุ์ไว้ด้วยความชื่นชม ซึ่งทั้งๆ ที่มันคือหน้าที่ส่วนหนึ่งของการมีชีวิต หากการสืบพันธุ์เป็นภาระหนักที่ต้องแบกไว้ แล้วอาจจะไม่มีสิ่งมีชีวิตเหลืออยู่ก็ได้

เมื่อเรามองดูลักษณะการสืบต่อพืชพันธุ์ของต้นไม้ต้นหนึ่ง ผลไม้เป็นส่วนสำคัญของการแพร่พันธุ์ เมื่อมันใกล้จะสุกงอมสีส้มของมันจะจุดเด่นขึ้นเพื่อย้ายและดึงดูดให้มนุษย์และสัตว์เข้าไปใกล้ เพื่อที่จะได้กัดกินเนื้อที่มันได้ปรุงแต่งไว้ซึ่งเป็นรสชาติที่จะสร้างสื่อสัมพันธ์ทางใจให้เราเกิดความรัก เพื่อที่จะได้เก็บรักษามันไว้แล้วสุดท้ายจึงถึงเมล็ดอันเป็นตัวแพร่ขยายพันธุ์ เราต้องนำมันไปเพาะและปลูก เราต้องขุดดินแล้วนำมันไปฝัง เฝ้ารดน้ำพรุนดินเพื่อมันจะได้เติบโตและออกผลให้เราได้อีกมันอีก ภาระทั้งหลายที่มันมอบไว้ให้มันเป็นภาระที่ต้องอาศัยความเพียรพยายาม แต่มนุษย์ก็ยินดีที่จะทำ อันเกิดจากความผูกพันทางใจที่มาจากรสชาตินั้น ธรรมชาติมักจะสร้างสิ่งล่อใจไว้เสมอ ซึ่งนี่เป็นเพียงวิธีการหนึ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ทั่วไปในสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย

มนุษย์ได้สืบทอดชาติพันธุ์มาแล้วนานแสนนาน การสืบพันธุ์เป็นสัญชาตญาณอันล้าลึกที่เราไม่สามารถจะปฏิเสธได้ แต่มนุษย์เป็นสัตว์พิเศษมีมันสมองที่รู้จักคิด รู้จักสร้างสรรค์และสามารถสัมผัสกับความงาม เหล่านี้ทำให้มนุษย์มิได้มีชีวิตอยู่เพื่อสืบพันธุ์อย่างเดียว มนุษย์มีศาสนา มีขนบธรรมเนียมและประเพณีที่กล่อมเกลาให้อยู่ในคุณงามความดี แต่ในขณะเดียวกันมนุษย์ก็ต้องตกอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์นี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นมนุษย์จึงอยู่ระหว่างคุณค่าของมนุษย์ที่แท้จริงกับสัญชาตญาณต่างๆ ไปของสัตว์และสิ่งมีชีวิต กิจกรรมที่ยั่วให้เราตกอยู่กับสัญชาตญาณดั้งเดิมนี้ เราเรียกอนาจาร เพราะมันไม่ได้ส่งเสริมให้เราเติบโตไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

ถ้าเราจะหันมามองดูธรรมชาติรอบๆ ตัวเรา ก็ล้วนแต่อยู่อย่างเปลือยเปล่า เช่น ดอกไม้ มะม่วง เป็นต้น แต่เราไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นลามกหรืออนาจาร เรากลับมองดูรูปทรงที่เปิดเผยอย่างบริสุทธิ์ของมันด้วยความชื่นชม สำหรับมนุษย์เองถ้าเราจะเปลือยกายบ้างกลับดูเป็นเรื่องน่าอับอาย ซึ่งทั้งๆ ที่เราก็คือเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติที่มีร่างกายที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง มีรูปทรงและสัดส่วนทั้งงดงามเหมือนกัน ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความเคยชินที่เราได้ปกปิดร่างกายของเราด้วยเหตุผลของการป้องกันความผันแปรของ

อากาศมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ จนรู้สึกตะขิดตะขวงใจในการที่เราจะมองร่างกายที่เปลือยเปล่าเป็นไปตามธรรมชาติอีกครั้งหนึ่ง ความเคยชินนี้ฝังแน่นจนไม่อาจจะลบเลือนไปได้ ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงได้สร้างทัศนคติสร้างจินตนาการและโลกแห่งการนึกคิดแห่งความบริสุทธิ์ของร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์นี้ด้วยการถ่ายทอดลงในศิลปกรรม

ดังนั้น การที่ศิลปินนำร่างกายอันเปลือยเปล่าของมนุษย์มาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์นั้น จึงเป็นการท้าทายต่อสัญชาตญาณดั้งเดิมของมนุษย์และคุณค่าทางสุนทรียภาพและทางศิลปะ หนังสือเรื่อง The Naked Ape ของ Desmond Morris ได้กล่าวไว้ว่า “ร่างกายของมนุษย์เป็นสื่อของสัญชาตญาณทางเพศที่จะเชื่อมโยงมนุษย์ให้เข้าหากันและมีสัมพันธ์ทางเพศร่วมกัน” หากขณะใดที่ศิลปินขาดการเรียนรู้คุณค่าทางปัญญา คุณค่าทางความงามและคุณค่าทางศิลปะเสียแล้ว ศิลปกรรมนั้นก็จักตกอยู่ในความหมายของอนาจารได้ง่ายที่สุด

ประเทศไทยตั้งแต่สมัยโบราณ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ไม่เอื้ออำนวยให้ศิลปินทำภาพเปลือยออกมา จะมีก็แต่การเปลือยหน้าอก หรือคลุมด้วยผ้าบางๆ ซึ่งก็เป็นลักษณะของชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแถบโซนร้อน เมื่ออารยธรรมตะวันตกหลังไหลเข้ามาจึงเปิดโอกาสให้ศิลปินไทยได้เรียนรู้ในคุณค่าของศิลปะภาพเปลือย ตลอดระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมาของการเริ่มแนวทางการศิลปะร่วมสมัยและการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าของภาพเปลือยที่เป็นศิลปะยังอยู่ในวงแคบและศิลปะร่วมสมัยยังไม่เป็นที่นิยมยอมรับกันโดยทั่วไป ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงมีน้อย ในขณะที่ความไม่เข้าใจกับคำว่าศิลปะภาพเปลือยได้แพร่กระจายออกไปในสังคมในวงการต่างๆ จนทำให้เกิดความไขว่เขวในคุณค่าที่แท้จริงของมัน เช่น ในวงการธุรกิจ การบันเทิงต่างๆ ในวงการภาพยนตร์ หรือแม้กระทั่งตามหน้าปกนิตยสารและปฏิทิน

การแสดงศิลปกรรม “บางสิ่งบางอย่าง...เกี่ยวกับภาพเปลือย” ในครั้งนี้เป็นอีกมุมมองหนึ่งของศิลปินที่มีต่อ “ภาพเปลือย” ที่แสดงออกด้วยเทคนิคต่างๆ ตามทัศนคติส่วนตัว เราหวังว่าความหลากหลายของแนวความคิดที่ศิลปินทั้งหลายได้แสดงออกด้วยการสร้างสรรค์เป็นศิลปกรรมเหล่านี้ จะเป็นมุมมองและทางเลือกใหม่ๆ ให้กับบริบท “ภาพเปลือย” ในสังคมไทยปัจจุบัน

นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

บทความ

ภาพเปลือย เป็นศิลปะ หรือ อนาจาร

แปลจาก NUDE - Art or Obscenity

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

เพื่อ ทรพิทักษ์
Fua Haribhitak
นางแบบ (องค์ประกอบ), 2499
Nude (Composition), 1956
Oil on canvas, 89 x 66 cm.

ในประเทศไทย เมื่อราว 40 ปีมาแล้วเรายังไม่รู้สึกรู้สีกกันถึงเรื่องการเปลือยกาย ผู้ชายหนุ่มผ้าขาวม้า ออกไปนอกบ้าน ผู้หญิงผู้เป็นมารดาของเด็กอาจเปลือย ออกออกไปนอกบ้าน โดยไม่ต้องขวยเขินสะทั้นอายใครๆ เด็กชายเด็กหญิงโตจนอายุ 13 ปี หรือมากกว่านั้นยัง เปลือยกายล่อนจ้อนเล่นหัวด้วยกันอย่างไม่เดียงสา

การศึกษาดำเนินมาด้วยความมีประโยชน์ยิ่งใหญ่ และก่อผลด้วยเหตุผล กำลังครอบงำวิถีชีวิตตามธรรมชาติ ของเรายุ่ง ต่อไปภายหลัง ความคิดเห็นอันก่อปรด้วยเหตุผล ในเรื่องอะไรควร อะไรไม่ควร จะหยั่งรากลงไป ในดวงใจของเรา ซึ่งทำให้เราคิดเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่ จะต้องปกปิดร่างกายทุกส่วน แล้วก็มาถึงปัญหาขัดแย้งที่ว่า เด็กอายุ 3 ขวบจะต้องแต่งตัวนุ่งห่มตามแบบตะวันตก ด้วยเหมือนกัน มีอยู่บ่อยๆ ที่เรามักจะได้ยินได้ฟังเพื่อน ร่วมชาติร่วมประเทศของเรา บางคนกล่าววิพากษ์วิจารณ์ ในเมื่อเขาเห็นพวกเด็กเปลือยกายกลุ่มหนึ่งเล่นหัวอยู่ด้วย

กัน ซึ่งเป็นภาพที่น่าเอ็นดูเป็นอย่างยิ่ง แต่เพราะเหตุที่เปลือยกาย บุคคลช่างตำหนิ พวกเดียวกันนี้จึงมองดูพวกเด็กกลุ่มนั้นด้วยอาการเคร่งขรึมแล้วพาลงทับว่า ภาพ เช่นนี้ไม่เหมาะสมที่จะเป็นเครื่องประดับบ้านเมืองของเราเลยปัญหาขัดแย้งเช่นนี้ ไม่เกี่ยวแก่เหตุผลทางด้านศีลธรรมแต่มันเกี่ยวกับการยึดมั่นต่ออารยธรรมต่างประเทศ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องอะไรกับวัฒนธรรมของเราเอง หรือดินฟ้าอากาศในบ้านเมืองของเราเลย สิ่งใดที่เป็นของจำเป็นในประเทศตะวันตก ซึ่งมีอุณหภูมิต่ำ ย่อมเป็นของยุ่งยากในประเทศที่มีอากาศร้อน (เช่นในประเทศเรา) ก็ได้

อันที่จริง (เวลานี้) พวกเรากำลังเสียสละความสุขสำราญของเราอุทิศให้เป็น พิธีกรรมแก่วัฒนธรรมต่างประเทศกันอยู่แล้ว

ด้วยความคลั่งไคล้ไหลหลงต่อความมีศีลธรรมและความสุภาพอันบริสุทธิ์ ผุดผ่อง เราพากันมาถึงจุดของการค้นหาความผิด ในประติมากรรมและจิตรกรรม

ที่เป็นภาพเปลือย ซึ่งประติมากรรมและจิตรกรรมภาพเปลือยเหล่านั้นวางกริยาท่าที่ ถูกต้องตรงตามตำราศิลปะและความมีศีลธรรมของชาติอารยะบางชาติ ในการค้นหา ความผิดเช่นนั้น เราเลยพากันไม่รู้เรื่องศิลปะและเรื่องธรรมชาติไปเสีย

ขอให้เราพิจารณาความแตกต่างซึ่งมีอยู่ระหว่างคนกับสัตว์ ตีเสียว่าม้า หรือ อาจเป็นดอกไม้ ต้นไม้ หรือรูปธรรมชาติอื่นใดก็ได้ ถ้าเรามีรูปม้าได้ส่วนสัติและงดงาม เราก็คงจะชมม้าในด้านที่มันมีรูปร่างงดงามได้สัติได้ส่วน ไม่มีคนโง่คนโง่ที่จะนึกฝัน นำเอาผ้าหรือสิ่งใดไปปกปิดส่วนหนึ่งส่วนใดของม้า เพื่อเห็นแก่ศีลธรรม เรารู้กัน อยู่ว่าการที่จะเอาผ้าหรือวัตถุอื่นใดไปปกคลุมบนร่างมันนั้น อาจทำให้รูปร่างของม้าที่ งามดีอยู่แล้ว ดูเตี้ยแคระไปก็ได้

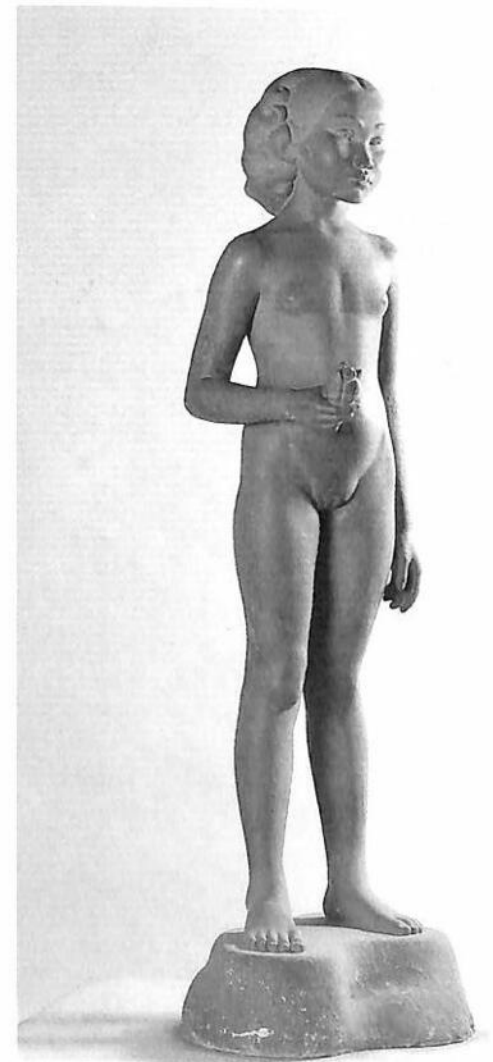
คราวนี้ อะไรเล่าคือความแตกต่างที่มีอยู่ระหว่างร่างกายของคนกับของม้า ว่า โดยหลักกายวิภาคก็เกือบจะเหมือนกัน ทางที่ต่างกันมากก็อยู่ในข้อเท็จจริงที่ว่า คน เป็นเพื่อนมนุษย์ของเรา ซึ่งเรารักและอาจติดต่อกันได้โดยทางพุทธิปัญญา มันเป็นการถูกต้อง เพราะเราสนใจอยู่แต่ในเรื่องเผ่าพงศ์วงศ์วานของพวกมนุษย์เรา ซึ่งทำให้เราเห็นคนเป็นสัตว์ที่ถูกต้องสมบูรณ์และงดงามยิ่งกว่าสัตว์ชนิดอื่นใด เพราะ เหตุนี้ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์มาร่างกายของมนุษย์จึงกระตุ้นให้เกิดความ เอาใจใส่เป็นพิเศษ ในการแสดงทางศิลปะทั้งตะวันตกและตะวันออกได้ ผลิตประติมากรรมและจิตรกรรมภาพเปลือยขึ้นมากมายหาประมาณ มิได้เพื่อแสดงให้คนธรรมดาสามัญได้เห็นว่ามีเมื่อเราได้สร้างสรรค์ร่างกาย ของมนุษย์ขึ้นมาเป็นศิลปะนั้น ร่างกายของเรามีส่วนลัดสมบูรณ์เพียงใด เราได้รับความเพลิดเพลินตามแง่ความงามอย่างใด

เพราะฉะนั้น การแสดงศิลปะภาพเปลือยไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือ ผู้หญิง หมายถึงความแจ่มใสเจิดจ้าแห่งวงค์ความมนุษย์เราเอง มันเป็น ของขวัญที่เราควรขอบใจต่อ สากลมหิทธยานภาพ (Cosmic Energy) ซึ่งเราไม่ทราบว่าเป็นใครผู้ได้สร้างสรรค์ร่างกายอันงดงามของเราขึ้นไว้

ด้วยเหตุนี้ การคอยจับผิดในการแสดงรูปเปลือยก็เท่ากับ ยอมรับว่า มโนจักรเราบอด หรือเราขาดความนิยมนับถือต่อธรรมชาติ

กล่าวโดยทั่วไป การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับศิลปะภาพเปลือยนั้น เกิดจากกลุ่มบุคคลที่มีความเห็นแตกต่างกัน 2 จำพวก นักวิพากษ์วิจารณ์ กลุ่มแรก คือ จำพวกที่หัวใจของเขาได้ชักนำให้เกิดความคิดชั่วต่อรูปที่ บริสุทธิ์อยู่แล้ว จึงมีบ่อยๆ ที่บุคคลจำพวกนี้ซึ่งเป็นผู้มีใจเฟื่องเฟื่องไปแต่ ในด้านเดียว ความประพฤติของคนพวกนี้ก็ไม่เป็นแบบอย่างของความมี ศีลธรรม นักวิพากษ์วิจารณ์จำพวกนี้จึงต้องแสดงตัวให้เป็นที่ปรากฏ เปิดเผย มิให้ใครเห็นว่าตนเองบกพร่อง โดยใช้วิธีวิพากษ์วิจารณ์ตาม ทฤษฎีเข้ากับตัวเอง แล้วตำหนิสิ่งซึ่งตนเองก็ไม่เข้าใจ บุคคลกลุ่มที่ 2 คือ บุคคลซึ่งถูกประจานโดยประติมากรรมหรือจิตรกรรมที่เป็นภาพเปลือย ที่ทำกันขึ้นโดยประชาชนซึ่งธรรมชาติมิได้เอื้อเพื่อแผ้วประสิทธิ์ประสาท ความงามให้แก่ร่างกายของพวกเขา หรือเพราะเหตุบางอย่างทำให้ชีวิต

แสวง สงรมังมี้
Sawaeng Songmangmee
แรกแย้ม, 2492
Blooming, 1949
Plaster, H. 155 cm.

สิทธิเดช แสงศิริ
Sitthidej Saenghiran
ปลายวิถีแห่งชีวิต, 2493
The Last Quest, 1950
Plaster

ของบุคคลจำพวกนี้เป็นชีวิตที่บกพร่อง ก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงพอใจ ไม่เหมาะสมที่จะรองรับทัศนะแห่งความสวยงามต่อไป

เป็นเคราะห์ดีของเราที่มีบุคคลกลุ่มที่ 3 เป็นผู้มีความสุขทั้งในด้านจิตใจและร่างกาย ผู้ซึ่งเห็นภาพเปลือยเป็นสิ่งสร้างสรรค์อันมหัศจรรย์ เขาชื่นชมภาพเปลือยไม่ว่าจะเป็นประติมากรรมหรือจิตรกรรม ท่านผู้อ่านจะต้องไม่คิดเห็นไปว่า เรากำลังอยู่ในอาณาเขตของคณเปลือย (หรือคณอาบแดด) อันที่จริงในฐานะที่เราเป็นนักศึกษาทางศาสตร์แห่งความงาม เราไม่เห็นด้วยกับการแสดงตัวเปลือยชนิดนั้น เพราะเหตุผลง่ายๆ ที่ว่าในอาณาเขตคณเปลือยนั้น เราจะสังเกตเห็นคนมีร่างกายเพียงจำนวนน้อยคน ส่วนมากเป็นคนที่ร่างกายไม่ได้สัดส่วน เช่น อ้วนไป หรือผอมไป หรือแก่ไป จึงไม่เป็นการเหมาะสม เพราะเหตุนี้ ซึ่งว่าโดยปรกติธรรมดาแล้วเมื่อดูกันในเรื่องความสวยงาม คนที่ห่มห่อเสียอีกยังนำดูน่าชมกว่าคณเปลือยกาย อย่างน้อยเสื้อผ้าก็ยังจะช่วยปิดซ่อนเร้นส่วนบกพร่องในร่างกายของเราหรือเราอาจใช้สิ่งประดิษฐ์แก้ไขปรับปรุงส่วนบกพร่องนั้นๆ เสียก็ได้

บุคคลซึ่งกล่าวโจมตีศิลปภาพเปลือยพวกเดียวกันนั้น ได้อุปการะสนับสนุนการถ่ายภาพยนตร์ผู้หญิงเปลือยกายทั้งหมดหรือเปลือยครึ่งๆ ซึ่งมีใช้ภาพนิ่ง แต่ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวในทางยั่วยวนความรู้สึกทางเพศอย่างมากมาย บุคคลพวกเดียวกันนี้ชอบดูหนังสือพิมพ์ภาพรายสัปดาห์ ที่ลงรูปภาพสตรีในท่าที่โน้มตัวไปในทางปลุกความรู้สึกนึกคิดแม้แต่ของปรกติชน การปลุกความรู้สึกนึกคิดปรกติชนเช่นนี้เป็นการเลวทรามเสียยิ่งกว่าปลุกความรู้สึกของคนเจ้าระคะ ซึ่งอาจพิสูจน์ให้เห็นได้จาก การดูประติมากรรมภาพเปลือยหรือจิตรกรรมภาพเปลือย ตามข้อเท็จจริงเช่นกล่าวมาข้างต้นที่ว่า การวางท่าทางของอวัยวะร่างกายในศิลปนั้น ศิลปินจะสร้างขึ้นโดยมุ่งให้มีสง่าผ่าเผยและดูงาม ด้วยเหตุนี้ จึงมีใช้เรื่องยั่วยวนกวนระคะเลย

แสวง สงฆ์มั่งมี
Sawaeng Songmangmee
ธารทอง, 2494
Sleeping Beauty, 1951
Plaster

ถ้าภาพเปลือยมีลักษณะยั่วยวนอย่างแรงจนมีอาจยับยั้งได้ต่อผู้ชาย หรือตามที่พวกนักศีลธรรมกล่าวกันคือ ต่อพวกวัยรุ่นแล้ว สถานที่ตากอากาศชายทะเลในปัจจุบันนี้ ก็ควรจะ เป็นสถานที่ร่มรมย์ของพวกคลั่งระคะไป เพราะมีสภาพสตรีที่พยายามเป็นอย่างดีที่สุดที่จะปกปิดร่างกายของเธอด้วยผ้าชิ้นน้อยๆ แต่ทว่าอาการกิริยาท่าทางของสุภาพสตรีเหล่านั้นก็เป็นไปตามแบบฉบับอันมีเกียรติของพลเมืองดี บรรดาผู้ชายทั้งหลายต่างก็พากันชื่นชมรูปร่างทรวดทรงของเธอ แต่หาได้รู้สึกเป็นการยั่วยวนทางเพศจนมีอาจจอกแล้นไม่

สุภาพสตรีที่แต่งตัวอย่างสวยเซ่ง สวมเสื้อคอลึกและกว้างมาก ดูเป็นการยั่วยวนระคะได้มากเสียยิ่งกว่าภาพประติมากรรมและจิตรกรรมที่สร้างกันขึ้นทุกวันนี้ และดูจะยั่วยวนเสียยิ่งกว่าสุภาพสตรีที่สวมเสื้อผ่าชุดอาบน้ำซึ่งยังแสดงให้เห็นทรวดทรง (ของผู้แต่ง) อันมีส่วนประสานกลมกลืนกันเป็นอย่างดี

ยังมีบุคคลอีกจำพวกหนึ่ง ซึ่งไม่เคยพลาดที่จะดูภาพยนตร์ที่แสดงโดยดาราทรงจอมยั่ว แต่เมื่อเขาได้เห็นจิตรกรรมภาพเปลือยในหนังสือพิมพ์รายคาบ ที่มีผู้จำลองจากจิตรกรรมภาพเปลือยของศิลปินที่มีชื่อเสียงแล้วมาลงไว้ บุคคลจำพวกนี้จะมีอาการกังวลท้วงใยเกรงไปว่า ภาพศิลปเช่นนี้อาจแพร่หลายไปในหมู่คนเกิดผลเสียแก่ศีลธรรม แต่เขาหาได้คำนึงถึงผลเสียที่ภาพยนตร์ดังกล่าวข้างต้นก่อให้เกิดขึ้นไม่ อย่างนี้จะมีเป็นความคิดเห็นที่ขัดแย้งไม่เข้าไม่กันกันไปหรือ ?

จำเป็นที่จะต้องเข้าใจไว้ด้วยว่า ที่เราพูดถึงศิลปภาพเปลือยนั้น มิได้ขยายวงกว้างไปถึงศิลปในการเปลือยที่ท่ากันขึ้นให้วางกิริยาท่าทางเพื่อกระตุ้นให้ผู้ดูเกิดตัณหาระคะ งานศิลปเช่นนี้ พวกศิลปินเขาไม่ยอมรับว่าเป็นศิลป และไม่มีทางจะเรียกได้ว่าเป็นศิลป การผลิตศิลปสาธารณะให้เกี่ยวข้องไปในทางภาพลามกเช่นนี้ มีแพร่หลายอยู่อย่างลับๆ ในหมู่ประชาชนผู้มีโรคทางจิต ซึ่งต้องการความกระตุ้นเตือนทางศิลป เพื่อให้ร่างกายเกิดสัญชาตญาณฝ่ายต่ำ ภาพชั่วร้ายชนิดเป็นอันตรายอย่างร้ายกาจแก่เยาวชนของเรา เป็นสิ่งพึงละอาย เป็นการทำให้เสียชื่อเสียง ซึ่งเราได้รับมรดกมาจากตะวันตกเพื่อมุ่งผลในทางการค้า นี่แหละ เป็นเรื่องที่เราคควรทุ่มเทความพากเพียรพยายามขจัดข้อโหว่ซึ่งเป็นโรคแห่งสังคมปัจจุบันของเรา

มันมิใช่ประติมากรรม มิใช่จิตรกรรม หรือรูปถ่ายของผู้หญิงเปลือยร่าง ที่สร้างหรือวาดขึ้นไว้ในท่าที่อย่างมีศิลป ซึ่งมีอิทธิพลชั่วร้ายอยู่เหนือศีลธรรมของเรา จากผลผลิตอย่างมีศิลปเช่นนี้ เราย่อมจะเรียนรู้ถึงวิธีชื่นชมธรรมชาติในลักษณะการสร้างสรรค้อย่างประสานกลมกลืนกันมากมายหลายแบบ มันเป็นภาพของร่างผู้หญิงที่เปลือยทั้งหมดหรือเปลือยครึ่งๆ หรือเขียนเป็นภาพพุ่มห่มในท่ายั่วยวน (นั่นต่างหาก) ที่จะถูกกล่าวประณามและจะต้องปราบปรามให้หมดไป แต่ได้โปรดเกิด ! ขออย่าได้นำเอาสิ่งเลวทรามเช่นนี้ ซึ่งได้สร้างขึ้นเพื่อรีดเงินจากคนอ่อนแอมาปะปนกับศิลปเลย

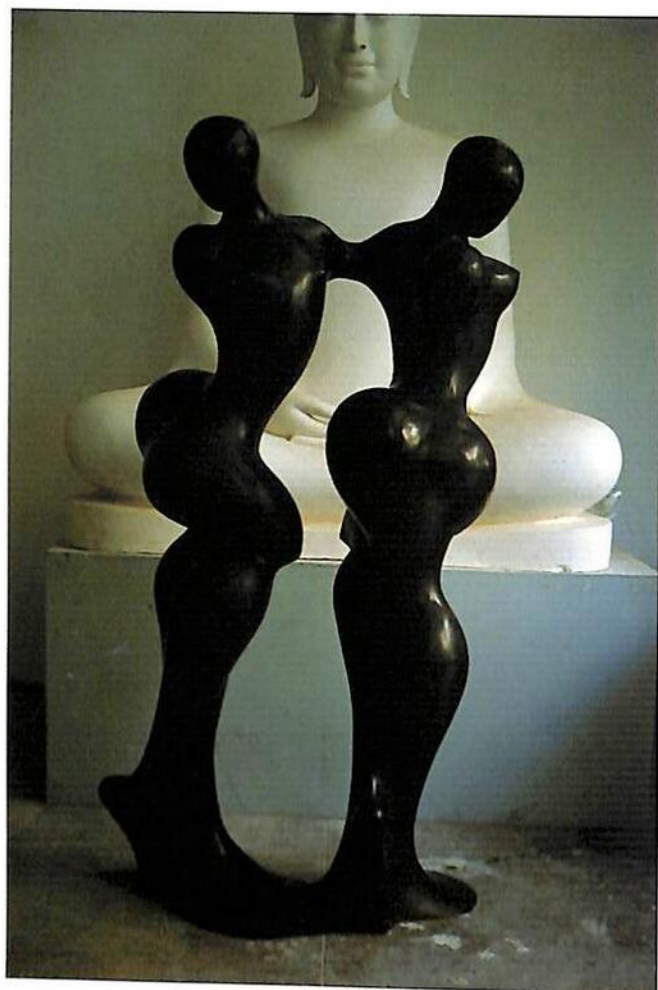

เฟื้อ ทรัพย์ทิพย์
Fua Haribhitak
หญิงเปลือย, 2486
Nude Study, 1943
Tempera on canvas, 57 x 42 cm.

Work

นนทิวรรณ จันทนะพะลิน
Nonthivathn Chandhanaphalin

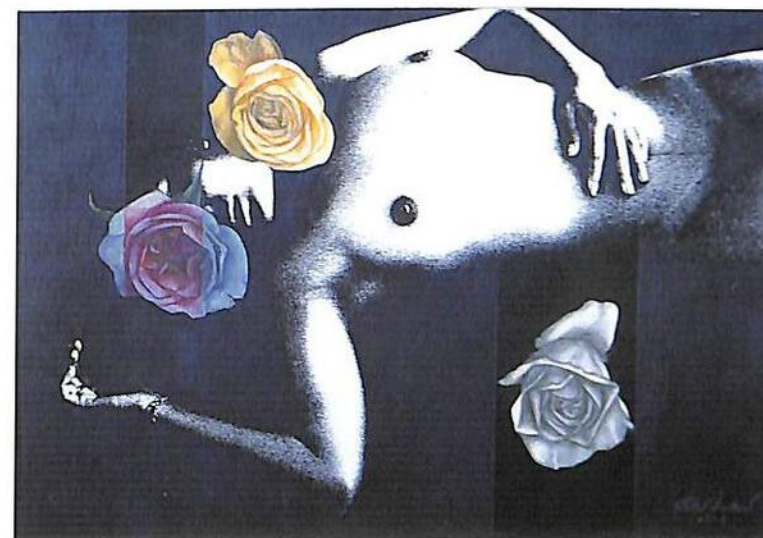

กายานุสติกัมมฐาน
Kayanusatikummatan
Bronze, H. 155 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

"มนุษย์ทั้งหลายเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เวียนว่ายอยู่ในวังวนแห่งสังสารวัฏของกิเลส ตัณหา ราคะ"
"การเจริญสมถกัมมฐาน จนถึงอุปปจารสมาธิ มีจิตใจสะอาดปลอดโปร่งดีแล้ว เจริญวิปัสสนากัมมฐาน
ต่อไป ใช้ปัญญาพิจารณาให้เห็นสภาวะธรรมของโลก อตตาก็จะค่อยๆ ผ่อนคลายสลายไปในที่สุด
เป็นการเดินทางจากโลกียภูมิ ก้าวขึ้นสู่โลกุตตรภูมิที่สูงกว่ายิ่งๆ ขึ้นไป"

สุจินต์ กรีนรงค์
Sujin Treenarong

ดอกกุหลาบ
Dok-Kularb
Mixed technique, 27 x 39 cm.

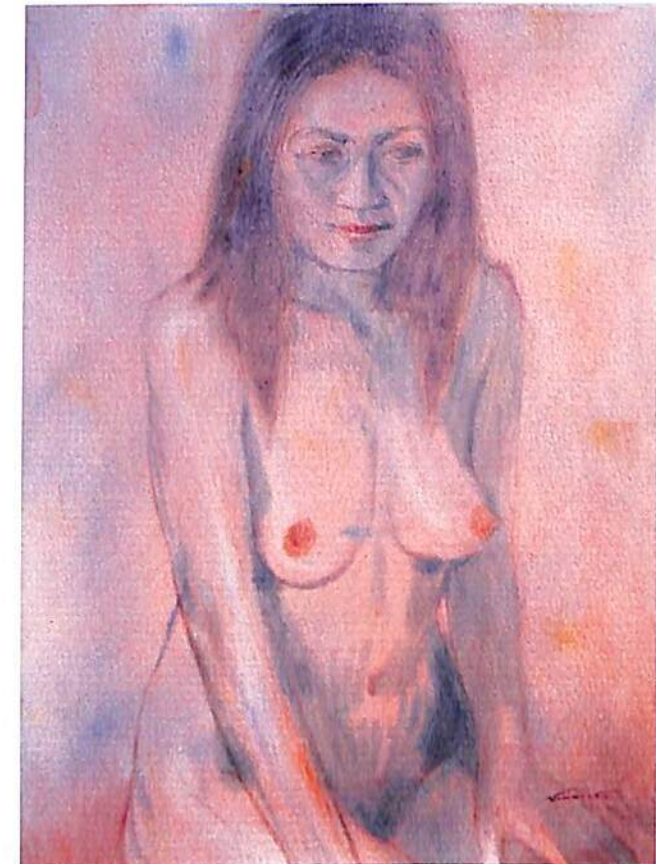

ดอกลิลลี่
Dok-Lily
Mixed technique, 27 x 39 cm.

ชีวิต 2
Life 2
Acrylic, pencil
120 x 80 cm.

"ข้าพเจ้าใช้รูปทรงเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายในสิ่งต่างๆ เช่น รูปทรงผู้หญิงเปลือยสื่อความหมายของชีวิต โลหะ วัตถุต่างๆ สื่อถึงสิ่งแวดล้อมสัมพันธ์กับชีวิต ผ้าสื่อถึงวัฒนธรรมของมนุษย์ ฯลฯ และได้นำรูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายเหล่านี้มาจัดวางองค์ประกอบให้เป็นไปตามความต้องการ"

เปลือย
Nude
Watercolor on paper
76 x 56 cm.

"ความงดงามของรูปร่างรูปทรงและสีสันทันที่ปรากฏบนผิวพรรณคือสิ่งที่ปลุกเร้าให้ผมสร้างสรรค์ผลงานภาพเปลือย"

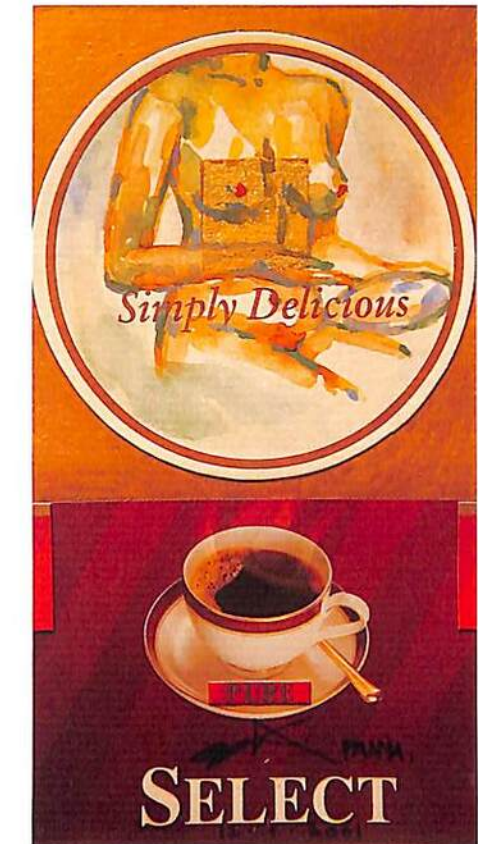
ศราวุธ ดวงจำปา
Saravuth Duangjumpa

เปลือย
Nude
Pastel, ink

"NUDE คือ สัญชาติญาณ
คือ ความปรารถนา
คือ พลังงานแห่งชีวิต
คือ อีสรภาพแห่งจิตวิญญาณ"

ปัญญา วิจินธนสาร
Panya Vijintanasarn

แย่งกันเป็นหนึ่ง
Every One Wants to be No.1
Mixed media on paper
36 x 9 cm.

อร่อยแบบง่ายๆ
บริสุทธิ์ใจที่จะเลือก ?
Simply Delicious,
Pure Select ?
Mixed media on paper
16.5 x 8.8 cm.

"สังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่แตกต่างและ
แปรเปลี่ยนไป แต่ Nude ยังคงคุณค่าและ
ความหมายที่ดีงามแก่นมนุษย์ตลอดมา"

อำมฤตย์ ชูสุวรรณ
Amrit Chusuwan

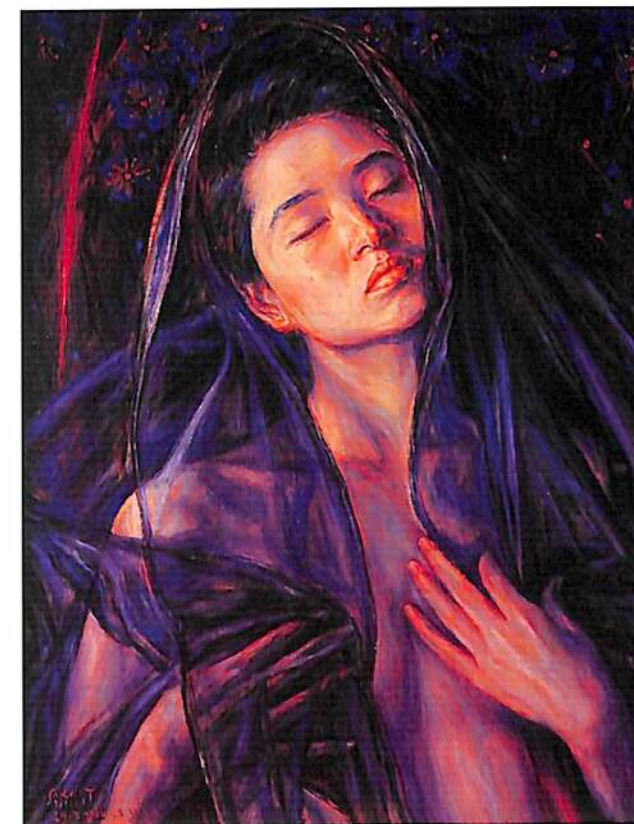

Rama IX Art Museum Foundation

เธอ ... 1
Her ... 1
Photography
40 x 60 cm.

"ศิลปะกับอนาจาร เป็นเหมือนความหมายที่อยู่ขนานกันของ 2 ด้านของเส้นด้าย ภาพเปลือยจะเป็นภาพอนาจารหรือศิลปะ สิ่งสำคัญที่จะตัดสินนาจะอยู่ที่เจตนาของศิลปินและผู้ดูศิลปะว่าอยู่ด้านใดของเส้นด้าย"

ศักดิ์วุฒิ วิเศษมณี
Sakwut Wisesmanee

Deep purple
Oil on canvas
55 x 70 cm.

"ถ้าคิดออก แล้วมีวัตถุดิบพร้อมก็สนุก แล้วส่วนมากก่อนเขียนคิดอย่างหนึ่ง ทำออกมาแล้วจะเป็นอีกอย่างหนึ่ง เป็นอย่างนี้เกือบทุกรูป เพราะเวลาคิดมันสวย แต่พอเขียนออกมาไม่สวย ก็ต้องแก้ไข เป็นงานที่สนุก"